

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë
Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres 3.10.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Milovana Gogića

Po drugi put se saslušava u svojstvu svedoka i u svemu ostaje pri iskazu datom na glavnom pretresu 11. 01. 2007. Dnevanik događaja u OUP-u Suva Reka/Suharekë vodili su on i njegov zamenik Goran Đokić. Okolnost da je u tom dnevniku nakon datuma 8.04.1999. unet datum 12. i 13. 03.1999. tumači kao tehničku grešku. Činjenicu da u dnevnik događaja od 22.03. do 5.04. 1999. nije unet ni jedan događaj, pa ni takvi događaji kao što su početak bombardovanja, izmeštanje stanice policije, napad na policiju 25. 03. 1999. i uviđaj 30. 03.1999. objašnjava time da nijedan od tih događaja, nije regularno, direktno prijavljen dežurnoj službi OUP-a.

Dežurna služba OUP-a vodila je i knjigu pritvorenih i zadržanih lica. Ne seća se da je tokom bombardovanja neko lice bilo pritvoreno ili zadržano u prostorijama OUP-a Suva Reka/Suharekë. Nije video, niti čuo, da je u dvorištu stanice ubijeno neko lice.

Negira tvrdnju svedoka Novice Đorđevića da je dana, kada je u Suvoj Reci/Suharekë bila veoma jaka pucnjava, u društvu optuženog Ramiza Papića išao do kuće dr Agrona Berishe i rekao mu da sa porodicom napusti Suvu Reku/Suharekë. U vezi s tim, ne ume da objasni ni poklapanje izjave svedoka Novice Đorđevića i izjave svedoka dr Agrona Berishe koji je na glavnom pretresu 3. 03. 2008. godine, svedočeći putem video konferencije, rekao da su 27. 03. 1999. u njegovoj kući dolazili policajci i da je jedan od njih bio Ramiz Papić.

Negira podatak upisan u dnevniku događaja SUP-a Prizren da je taj SUP o postojanju tela na Reštanskom putu obavešten od strane dežurne službe OUP Suva Reka/ Suharekë.

Poznavao je Zorana Rađenovića čija je šifra bila *Čegar 2*, kao i Zorana Siketića. Šifre *Čegar 01*, ili *101* imali su starešine jedinica. Dežurna služba je u dnevnik događaja unosila samo one događaje koji su bili direktno prijavljeni odnosno naslovljeni toj službi. Od informacija koje su dobijali putem radio veze u dnevnik događaja unosili su samo one koje su bile naslovljene na *Šara 76-15* ili *Šara 76-12*, jer je to bila šifra dežurne službe. Upisivanje događaja, kao i informacije o preduzetim merama, u dnevnik događaja nakon početka bombradiovanja nije vršeno uredno zbog izuzetno složenih okolnosti u kojima se radilo.

Dežurna služba OUP Suva Reka/Suharekë je, o bitnim događajima, obavestavala je dežurnu službu SUP-a Prizren putem specijalne radio veze. U OUP- u je vođena i knjiga depeša, u kojoj su po rednim brojevima i datumima zavodene depeše. Depeše su slate faksom ili teleprinterom i iste su po rednom broju odlagane u registratore. Ne ume da objasni činjenicu da sedam poslatih depeša nisu evidentirane u dnevniku događaja.

Dežurna služba je svakog dana sačinjavala dnevni izveštaj i on je u identičnim kopijama predavan načelniku OUP-a, tako da je načelnik OUP-a bio upoznat sa svim što je znao komandir. Ne seća se da mu je svedok Velibor Veljković bilo kada rekao da je optuženi Radojko Repanović naređivao bilo šta protivzakonito.

Negira tvrdnju svedoka Velibora Veljkovića da je bio u dežurnoj službi 26. 03.1999. godine kada se Veljković javio na telefonski poziv neke žene koja je rekla da su kod nje 10

kući došli policajci i naredili im da napuste Suvu Reku/Suharekë. On se samo seća da je bilo situacija da je Veljković telefonirao sa telefona u dežurnoj službi.

Saslušanje svedoka Gorana Đokića

Ponovo se sasluša u svojstvu svedoka i u svemu ostaje pri ranije datim iskazima. Sve knjige evidencija u OUP Suva Reka/Suharekë uredno su vođene, kako pre, tako i za vreme rata. Ne može da se seti ni jednog događaja koji se desio nakon početka bombardovanja, a da isti nije uveden u dnevnik događaja. Podatke u dnevnik događaja unosio je šef dežurne službe Milovan Gogić, dok je svedok kao njegov zamenik to činio samo po izričitoj naredbi Gogića. Ne zna tačno kada, ali zna da je to bilo nešto nakon 24. 03. 1999.godine, na otvorenoj radio vezi čuo je da je neka policijska patrola na Reštanskom putu napadnuta, da ima povređenih i poginulih. Ne zna na koju se patrolu to odnosilo, ali pretpostavlja da je bila patrola PJP, jer se ista tada identifikovala šifrom *Čegrovi*. Poziv nije bio upućen direktno dežurnoj službi OUP Suva Reka/Suharekë, odnosno nije upotrebljavana radio šifra te službe – *Šara 760*. Svedok ne može da se seti da li je istog dana čuo da se preko sredstava veze pominje uviđajna ekipa i da treba da se kriminalistički obrade leševi. On ne zna ko se javio, čuo je samo „da treba“. Svedok se ne seća kada je čuo za leševe u Zanatskom centru. Ne seća se da je komandir Repanović javio njemu ili Gogiću, ili nekom drugom u dežurnoj službi, da je kod Zanatskog centra primetio neki leš.

Ne može da objasni okolnost da u dnevnik događaja od 22.03. do 5. 04.1999.godine nije unet nijedan događaj. Na dan napada na patrolu na Reštanskom putu, Gogić Milovan pisao je bilten događaja, koji je trebalo da bude prosleđen u SUP Prizren, ali svedok ne zna da li se to i desilo.

Na predočavanje predsednice Veća da u službenoj belešci dežurne službe SUP Prizren stoji da su izašli na teren po obaveštenju dežurne službe OUP Suva Reka/Suharekë, „da je širom reona opštine Suva Reka/ Suharekë primećen veći broj leševa“, svedok se ne seća jer je dosta vremena proteklo.

Ne seća se da je optuženi Repanović naređivao izvršenje protivzakonitih dela, niti mu je policajac Velibor Veljković ikada pričao o tome.

Sud je doneo rešenje o određivanju sudskog veštačenja svedoka *A* na okolnosti kolika je koncentracija alkohola kod svedoka mogla biti ukoliko je, kako svedok u svom iskazu navodi, prilikom kritičnog događaja, sa još troje lica, popio dve do tri litre alkoholnog pića, te kakva je, u toj situaciji, bila njegova sposobnost čulnog opažanja i mogućnost primanja utisaka, shvatanja, pamćenja i reprodukovanja protokom dužeg vremenskog perioda, zatim, da li je reč o osobi koja boluje od duševne bolesti ili duševne poremećenosti, da li je neko od tih stanja postojalo u martu 1999. godine, i ukoliko jeste kako se to odražava na njegovu sposobnost pamćenja, a ukoliko postoji danas kako se to održava na njegovu sposobnost reprodukcije upamćenog.

Sud je takođe odredio medicinsko veštačenje svedoka *B*, koji je u to vreme imao 15 godina, svedoka *C*, koji je bio mlađe punoletno lice, svedoka Trajka Trajkovića, koji je bio mlađe punoletno lice, i svedoka Svetozara Nedeljkovića, koji je bio mlađe punoletno lice, na okolnosti kakva je bila njihova sposobnost zapažanja, pamćenja, kao i mogućnost reprodukovanja nakon dužeg vremenskog perioda.